

COMPTE AMB ELS BAOBABS

El terra del B612, l'asteroide on habitava el petit príncep, estava infestat de llavors de baobab. Per al jovencell personatge d'Antoine de Saint-Exupéry, es tractava d'«unes llavors terribles» perquè «d'un baobab, si no hi ets a temps, ja no te'n pots desfer mai més. Ocupa tot el planeta. El forada amb les arrels. I si el planeta és massa petit i hi ha massa baobabs, el reben-ten». Això explica que els matins, un cop llevat i arreglat, el petit príncep també arregli «amb compte el planeta. T'has d'obligar regularment a arrencar els baobabs així que els distingueixes (...) És una qüestió de disciplina».

El nostre homenet sap que arreu creixen bones i males herbes, de les quals hi ha llavors que «són invisibles. Dormen en el secret de la terra fins que a alguna li ve la fantasia de despertar-se... Aleshores s'estira, i primer creix tímidament cap al sol un petit i inofensiu branquilló molt bonic (...). Però si és una planta dolenta s'ha d'arrencar de seguida, així que la reconeixes».

En un context fictici com el que ens pinta el petit príncep, la proliferació a tort i a dret de baobabs converteix aquests magnífics arbres en un autèntic perill per a la sostenibilitat de l'asteroide. En el Senegal i a d'altres punts de l'Àfrica negra, en canvi, el baobab és un arbre sagrat. La fruita del baobab, per exemple, és utilitzada per fer minvar els mals de panxa i altres malestars.

El castellà, l'anglès, el francès i altres llengües esdevenen a Catalunya veritables baobabs lingüístics i per això molts emigrants no troben referents clars de la llengua catalana on emmellar-se i fer-se-la seva.